

Veertien jaar lang was Carla Durllet het gezicht van KVLV. Nu geeft ze de fakkel door aan Nik Van Gool die op de algemene vergadering van KVLV in maart aangesteld werd als nieuwe nationaal voorzitter. Een boeiend gesprek met twee talentvolle vrouwen.

Carla Durllet geeft de fakkel door aan Nik Van Gool:

“Als KVLV niet bestond, werd het vandaag uitgevonden”

“Ik voel me een gelukkige vrouw en een van de redenen is dat ik heb mogen spelen met mijn talenten,” begint Carla enthousiast het gesprek. “Ik heb het geluk gehad om in mijn leven enkele mensen tegen te komen die tegen mij gezegd hebben: ‘daar ben jij goed in, Carla’. Zo’n uitspraak is levensgevend omdat anderen dan bij jou naar boven halen wat diep in je sluimert. Ik zou nooit zijn wie ik nu ben, moest ik thuis geen stimulans gekregen hebben om verantwoordelijkheid te nemen, moest een vroegere KLV-vrijgestelde me niet aangesproken hebben om in het gewestbestuur te stappen, en moest zij mij niet geadviseerd hebben om sociaal-cultureel werk te studeren en zo

te ontdekken dat ik plezier vond in beweging brengen tussen mensen.”

Maatschappelijk engagement

“Participatie en inspraak waren dé thema’s toen ik in de nasleep van mei ’68 bij KLV begon te werken,” vertelt Carla.

“Je kunt heel veel dingen in beweging brengen als je er écht voor gaat. Het is niet wat het is, het is wat je er zelf van maakt! Je kunt aan de zijlijn gaan staan en kritiek leveren op het spel dat gespeeld wordt of je kunt je engageren en zelf meespelen. Die inzet, dat maatschappelijk engagement is altijd mijn ‘drive’ geweest.”

“Ook ik kreeg thuis het belang van verantwoordelijkheid nemen en inzet met de paplepel mee”,

zegt Nik Van Gool. “Mijn vader stierf toen ik net geen 2 jaar oud was. Mijn broer, zus en ikzelf hebben waarschijnlijk daardoor al heel vroeg zin voor initiatief ontwikkeld. Ik groeide op in een klein dorp, in een warm nest en heb het als kind materieel altijd goed gehad. Toen ik gevraagd werd als zestienjarige om mee te werken aan vakantiecampen voor kansarme kinderen uit de stad Antwerpen, gingen mijn ogen open en leerde ik een nieuwe wereld kennen. Mijn engagement wordt sindsdien gevoed vanuit een strijdvaardigheid tegen onrecht en de wil om me betekenisvol in te zetten. Mijn keuze om maatschappelijk werk te gaan studeren was daar een logisch gevolg van. Na mijn studies heb ik een tijd in het buitenland met zwaar

gehandicapte kinderen gewerkt, en later volgde ik opleidingen rond ontwikkelingssamenwerking en werkte ik een jaar voor een ngo in Dominica. In 2007 beëindigde ik een managementopleiding sociale economie. Steeds vanuit die 'drive' om me te kunnen inzetten voor mensen die minder kansen gekregen hebben."

Pionierswerk

"Ik word steeds getriggerd als mensen me vragen met iets nieuws te beginnen," zegt Carla. "De vraag is voor mij vaak de bevestiging dat anderen in mij geloven, iets in mij zien. Toen ik een paar jaar bij KJ werkte, vroeg KVLV me om het project 'Opvanggezinnen' op te starten en te coördineren. Ik zat zelf in de kleine kinderen en ondervond de nood aan ondersteunende diensten die de combinatie tussen gezin en arbeid voor vrouwen konden verlichten. Kinderopvang is in Vlaanderen ondertussen uitgebouwd en ik ben blij dat ik hierin een schakel heb kunnen zijn. Mijn kinderen en kleinkinderen kunnen nu genieten van wat ik mee mocht realiseren. Vanuit die ervaring vroeg KVLV me in 1997 het project 'Grootouders passen op' te coördineren en een jaar later zei ik 'ja' op de vraag om nationaal voorzitter te worden."

"Dat pionierswerk herken ik," vult Nik aan. "Ik creëer graag nieuwe dingen, ik hou van verandering. Ik ben graag bezig op verschillende terreinen en hiervoor is KVLV ideaal. KVLV is veelzijdig, is het leven zelf. Dat ondervond ik toen ik voor KVLV begon te werken naar aanleiding van hun 75-jarig bestaan. Ik had een vrij klassiek beeld van

KVLV. Mijn mama was bestuurslid in Bevel en ik associeerde KVLV met een beeld uit mijn kinderjaren: 'de voorzitter die een kastrol met frikandellen afgoot aan het putje van de parochiezaal' (lacht). Maar ik ontdekte al vlug dat KVLV veel meer is. Tijdens mijn werk als KVLV-consulente zag ik hoe KVLV vrouwen sterker worden vanuit hun eigen kracht. Bestuursleden ontdekken talenten die ze in zich hebben en waarvan ze misschien nog niet op de hoogte waren. KVLV geeft hen die kansen."

In 1999 muteerde ik naar vzw Stekelbees om buitenschoolse opvang op te starten in samenwerking met gemeenten. Een vervolg op het werk dat Carla mee gerealiseerd had. Ook weer dat pionierswerk..."

Nationaal voorzitter zijn en worden

"De eerste jaren als nationaal voorzitter vond ik niet gemakkelijk," zegt Carla. "Je bent plots niet alleen meer 'Carla'. Als je ergens komt ben je ook altijd de 'nationaal voorzitter'. Ik wist ook niet goed op welke vragen en uitnodigingen ik wel of niet moest ingaan. Ik heb een tijdje kunnen inlopen met mijn voorgangster, Nieke Rutten, maar ik moest mijn eigen weg vinden. Het was een boeiende periode, dat wel. Nationaal voorzitter zijn is voor mij vooral mensen bevestigen en enthousiasmeren. En fungeren als verbindingsfiguur: zaken die je opvangt in twee richtingen doorgeven maar vooral: authentiek blijven, durven verontwaardigd en verwonderd blijven. Mijn bezoek aan Guinee beschouw ik als een van de hoogtepunten, dat heeft

me echt heel diep geraakt. En natuurlijk, dat fantastische feestjaar met vooral het KVLV-Event in Leuven. Dat beeld van die duizenden wuivende handen op het Ladeuzeplein staat voor eeuwig op mijn netvlies gebrand. Nu is het tijd voor iemand anders en dan is het fantastisch te weten dat er zo iemand als Nik klaar staat. Dat maakt het 'loslaten' veel aangenaamer."

"Ik vind het een luxe dat ik nog een tijdje samen met Carla op stap mag gaan", meent Nik. "We kunnen bij elkaar terecht en het goed te voelen dat we met dezelfde gedrevenheid in het leven staan. Ik wil zeker vertrekken vanuit de kracht die Carla aan KVLV gegeven heeft en de warmte die zij uitstraalt blijven koesteren."

Accenten voor nu en in de toekomst

"Respect en waardering voor wie elke vrouw is en jezelf als gewone vrouw tussen de andere vrouwen bewegen, is altijd een van mijn uitgangspunten geweest," zegt Carla. "Je moet de mensen niet te bevoogdend benaderen alsof jij de waarheid in pacht hebt. Heb respect voor wat zij denken en bereikt hebben. Want zelfs met die verschillende 'snelheden' heeft KVLV als beweging de afgelopen 15 jaar heel wat verandering ondergaan en waargemaakt. Mensen complimenteren me altijd met de daadkracht en het innoverende van KVLV en ook Groep KVLV. Wat we doen, doen we goed. Voor een groot deel vindt dat zeker zijn oorsprong in het ondernemerschap van onze boerinnen op het platteland. Met weinig middelen veel doen, van niets

iets maken. Met veel creativiteit duurzaam ondernemen vanuit een aardse verbondenheid. Niet alleen holle woorden, maar ook daden. Dat is altijd zo geweest maar de laatste jaren durven we daar ook meer voor uitkomen. We vertellen meer aan de buitenwereld waar we mee bezig zijn. Het KVLV-Event was daar een perfect voorbeeld van. Ook in de toekomst moeten we onze beweging nog meer naar buiten brengen. De maatschappelijke positie van KVLV verstevigen, daar is nog werk aan. En daarvoor is Nik bij uitstek geschikt! KVLV is er zeker aan toe."

"Ik kom net op het juiste moment," denkt Nik. "In januari hadden we in Antwerpen een congres met 5.000 bestuursleden waar we echt die vraag gesteld hebben: wat is de maatschappelijke relevantie van KVLV? Waar willen we naartoe? We moeten de mensen lokaal blijven enthousiasmeren om dat samen te doen en tot in het kleinste dorpje laten doorsijpelen dat we een fantastische organisatie zijn. We moeten zelf ook buiten onze biotoop durven treden en nieuwe mensen aanspreken. We moeten durven reflecteren: waar zijn er lacunes

en hoe kunnen we die invullen? We moeten durven nadenken over nieuwe groepen, nieuwe ontmoetingsvormen, nieuwe manieren van communiceren. Ik ben helemaal klaar voor weer wat pionierswerk! Mensen willen er nog steeds bij horen, ze willen nog steeds bijleren en zich engageren. Dat blijft en is universeel. Het is de manier waarop die mee moet evolueren. Of zoals Fons Van Dyck het verwoordde op het KVLV-Congres: 'Als KVLV niet bestond, werd het vandaag uitgevonden!'"

“Het doet goed te voelen dat we met dezelfde gedrevenheid in het leven staan.”

